

Előfizetési árak:

Egész évre 10.— frt
Félévre 5.—
Negyedévre 2.50
Egy hóra 1.—
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE

**Szerkesztőség és
kiadóhivatal:**

Főpiacz, a város-
házzal szemben.

Hirdetések:

Egy hasábos petit
soronként 5 kr-ával
számoltatnak.

Jezsuita párt: első és második szám...

Budapest, december 8.

(D.) Még bizony néppárt? A legesunyább párt bitorolná a legszébb nevet, pláne magyar nevet? Az a párt, amely csak nemzeti-ségi kerületek felizgatott fanatizmusával birt néhány kerületre szert tenni?

Néppárt! Hát hol a nép? Pláne a magyar nép. Avagy nemzeti párt! Hol a nemzet? De hát hogy is kell ezeket a czimeket értelmezni? Vajjon miért néppárt? Vajjon miért nemzeti párt? Ok vannak a néppártján? Ok vannak a nemzetpártján? Avagy azért tüztek ki ily feliratu lobogót, hogy alásiessen a nép, alásiessen a nemzet?

Ez utóbbinak lenne valami értelme, de az elsőnek nincs semmi. A néppártján lenni, vagy a nemzetpártján lenni? Ez a kifejezés nem más, mint határozatlan üres frázis. A nép mint párt, a nemzet mint párt egy test nélküli fogalom, mely a valóságban nem létezik, ergó, egy nem létező pártnak pártján lenni annyi, mint a világ, az emberiség vagy a társa-

dalom pártján lenni: Ego cogito, ergo sum!

Ha azonban kitüzök egy zászlót és azt mondom: Ez legyen a te zászlód nép; avagy: ez legyen a te zászlód nemzet! Miért? Ezért meg ezért! és a nép, a nemzet, indokaimat elfogadva a zászló alá csoportosul, akkor igenis, elmondhatom joggal hogy a nép, a nemzet ezen zászló alatt képviseli önmagát és én vele tartok, pártján vagyok.

De hát hol a nép, hol a nemzet? Zászlót látunk, hangot hallunk, de népet, nemzetet nem látunk. Látunk egy fanatizált nemzetiségi frakciót, de nagyon kicsit; látunk egy katolikus papi pártot (ez már párt) de azt is kicsit, de az egyikre ráfogni, hogy itt a magyar nép, a másikra ráfogni hogy itt a magyar nemzet? Na már ehez egy valóságos Don Quisotti és Falstaffi fantázia szükséges.

Tekintve azonban a kiindulási pontot, a hol t. i. ezek a zászlók kidugódtak, tekintve az elemet amely kidugta, tekintve az eljárást melylyel népet, nemzetet akartak fogni, és tekintve azokat kik a jelszót elfogadva a zászló körül megjelentek s azt magu-

kéinak vallják, teljes joggal elmondhatjuk, hogy ez az eljárás a jezsuitizmus alapelveivel, a czél a jezsuitizmus czéljával, az a zászló pedig sem a nép, sem a nemzet, hanem a jezsuitizmus érdekképviselésével azonos.

Ez a czim tehát „Jezsuita-párt“ teljesen korrekt és igazolt, árnyalatainak megkülömböztetésére legfeljebb is annyit lehet tenni: első és második számú.

Ezen véleményünk teljes megerősítésül szolgáljon a czikk, mely az első számú jezsuita-párt hivatalos közlönyében f. hó 6-án megjelent. Ehez hasonló észjárás csak is jezsuita agyvelőből bugyoghat ki. Azt mondja ennek a lapnak az ő vezérezikke, hogy:

Kálomista és lutheránus összeesküvés készül a kath. Habsburgok trónja ellen. Az összeesküvők vezérei: Tisza Kálmán, Bánffy Dezső és Kossuth Ferencz.

Álljon itt izelítőül a ezikknek vége.

„A napokban került a kezünkbe újra egy rég elolvasott könyv. Milton az angol protestáns költő írta. Címe: „Ready and easy way to establish a freecommonwealth.“ Ebben meg van a módja írva annak, miként lehet az egész kontinens protestantizmusát, mint politikai hatalmat a Habsburg-ház megdöntésére hasznosi-

TÁRGZA.

Jéjfékor a temetőben.

Irta: Csehov Antal.

— Ki van ott?

Nem felel senki. Az őr nem lát semmit, de azért a zugó szél és a susogó falevelek daczára is elég tisztán hallja, hogy valaki előtte, a faszor hosszában halad. A márcziusi est felhőbe és ködbe burkolta a földet és úgy emléik az őr előtt, hogy az ég a föld és ő maga egy óriási áthatlan sötét tömeggé olvadtak össze. Csak tapogatózva járhat.

— Ki van ott? — kérdi ismételtlen az őr és úgy képzei, hogy halk sugdosást és fojtott nevetést hall. — Ki jár itt e helyen?

— Én! felelt egy öreges hang.

— De hát ki vagy te?

— Én... egy szegény bujdosó.

— Miféle bujdosó? — kiáltja az őr hangosan, hogy némileg palástolja félelmét. — A rosszszellem bujt beléd bizonyára, hogy itt bujkálsz. Az ördög vigyen el, mit kóborolsz éjjel a temető körül!

— Hát ez itt a temető?

— Mi volna más? Magától értetődik, a temető! Nem látod?

— Óh, óh, jaj, jaj... Jézus Mária Szent József! és egy öreg ember sóhajtozása válik hallhatóvá.

— Nem látok semmit... Látod, látod

milyen sötét van! Harapni lehet a sötétséget.

— Jól van jól, de hát ki vagy te?

— En? — zarándok vagyok, egy vándor.

— Ezek az éjjeli korhelyek valóságos ördögök! Részeges népség! — morgogta az öreges sóhajtozástól megnyugtatótt őr. A ki veletek jót tesz, az vétkezik. Az ilyen jó madarak egész nap isznak, éjjel pedig a gonosz szellem kergeti őket. Az előbb úgy tűnt fel előttem, mintha nem csak egyedül volnál, hanem hogy még egy-két társad is van!

— Egyedül vagyok, egészen egyedül. Óh Istenem, Istenem... a szörnyű vétkek...

Az őr belebotlott az emberbe és megállott.

— Hogy kerültél ide? kérdi tőle.

— Eltévedtem. A mitrievi malomhoz akartam menni és eltévedtem.

— És te azt hiszed, hogy erre visz az út a mitrievi malomhoz? Te birka! Hogy a mitrievi malomhoz érsz, inkább balra kell menned a városon kívül húzódo hosszú kocsiut irányában. Részegségemben három mértföldnyivel többet gyalogoltál a kelleténél. Azt hiszem, hogy a városban nagyon a pohár fenekére néztél!

— Vétkeztem atyuskám, vétkeztem. Eltaláltad, úgy történt. Vétkezem nem akarom eltagadni. De most hogyan menjek tovább?

— Menj mindig egyenesen, egészen egyenesen ebben az irányban, a míg a

kerítéshez nem érsz. Ott rögtön fordulj balra és haladj a temetőn keresztül, amíg a kis kapuhoz jutsz. Nyisd ki szépen és eredj Isten nevében. Csak arra vigyázz, hogy a kívül húzódo árokba ne botolj. A temető háta mögött aztán eredj a mező felé, egyenesen a mezőnek, addig, míg a nagy országutig érsz.

— Adj Isten egészséget jó ember. Mária az Isten anyja, a mennyek királynéja oltalmazzon és legyen irányodba irgalmas. De tán elvezethetnél odáig jó ember! Légy szives, kísérsz a kapuig!

— Azt hiszed, hogy nekem arra időm van? Eredj magad!

— Légy jószágos, és én imádkozni fogok érted. Nem látok semmit, vakit a sötétség; annyira sötét van, hogy a kezemet sem látom! Mit egyek, mit tegyek a sötétben? kísérsz el kedves barátom!

— Nem érek rá, hogy kísérgetéssel vesződjek! Ha mindenkit így elkényeztetnék, akkor tudom, hogy régen beleuntam volna a kísérgetésbe!

— Krisztus nevére kérlek kísérsz el! Nem látok a sötétben és félek egyedül a temetőbe!

— Te erőszakos ember vagy, sóhajtsz az őr. Hanem hát jól van no, menjünk!

Az őr és vándor utnak indulnak. Szorosan mennek egymás mellett és hallgatnak. A nedves metsző szél egyenesen arcukba csapkod és a nagy, százados fák leveleiről lehulló eseppek nagyot kop-

tani, „The whole name of protestantism must war against the House of the Habsburgs“. Az egész protestáns felekezetnek harczba kell a Habsburgokkal szállani.

„Ezt a harcot jelentette Kossuth Lajos utolsó akciója itt benn az országban. Ezt a harcot jelentette az ugynevezett száműzetés, melyre önként vállalkozott. Ezt a harcot jelentette Kossuth Lajos fiának napról-napra ismételt az a proklamációja, hogy ő apjának elveit képviseli. Ezt a harcot jelentette a protestantizmusnak állás foglalása Kossuth Ferencz mellett. Ezt a harcot jelentette vagy legalább előkészítette a szövetség, melyet a kormány-párti protestantizmus a Kossuth Ferencz pártjával (!!!) kötött. És ezzel a harczal parallel fut, — hogy nemzetközi jelentőségére térjünk, — az a diplomáciai esemény, melyet Bismarck herczeg monarchiánk ellen elkövetett.“

„E tények világánál merjük mondani, hogy dinasztia-ellenes szövetség az, melyet a kormány-pártot vezető protestáns fanatizmus a Kossuth-párttal kötött. Meglehet, hogy ma még a szövetségnek ez a jellege a kormány-párti protestánsok kebelében öntudatra nem jutott, bár a szabadelvű-párti forradalom, melynek élén Darányi Ignác áll s mely az egyházpolitikai törvények kiereszolására a trón ellen fenyegetőleg emelte föl öklét, erre nézve némi izlettetést adott. De azt merjük állítani, hogy ez a szövetség más-kép, mint a dinasztia-ellenes állásfoglalásra, ha egyed uralmát veszélyeztetve látja, nem is fejlődhetik.“

Kivéve a jezsuita agyvelőt, van-e, lehet-e más agyvelő a mai világban, mely e félet tudjon kigondolni s még hozzá, ilyen horribilis butaságot!

Na már azt a pártot is tiszteljük ám, a melyeknek efféléket lehet összeírni. — Teljes képmásai azoknak a predikációknak melyeket a jezsuita párt képviselő jelöltjei és hecczkáplánai a választásokon mondtak.

Miféle intelligenciája van

annak a közönségnek, amelyről föltételezni lehetséges, hogy ezeknek a marhaságnak hitelt ad?

Na én magyar népem, e föld kerekességén nem érhetett volna nagyobb sértés, mint föltételezése annak, hogy e féle bögedelmekkel meg lehet téged hódítani!

Talán mondanunk sem kell: hogy mindez pedig a bécsi burg megfélemlítésére van szánva.

Oh jezsuita agyvelő!

— **Belföldi hírek.** (Bedő Albert kitüntése.) Ő Felsége a király Bedő Albert nyugalomba vonult államtitkárnak a II. oszt. vaskorona-rendet adományozta. — (A közigazgatási bíróság tanácselnöke.) Az 1897. jan. hó 1-jével felállítandó bírósághoz tanácselnökké Szmracsányi Jenőt, Sáros megye főispánját nevezte ki a király. Szmracsányi Jenő 1842-ben született. Ifju korában két évet a debreczeni kerületi táblánál töltött. 1873-ban már törvényszéki bíró volt. Testvére Szmracsányi Pál szepesi püspöknek.

Országgyűlés.

Budapest, december 7.

A képviselőház tegnap belefogott az érdemleges munkába. Az elnöki előterjesztések után az indemnitás került szönyegre s tárgyalásával örvendetes módon a t. Ház tegnap el is készült.

A javaslatot Hegedüs Sándor előadó referálta. Röviden szólott és elfogadásra ajánlotta az indemnitást. Ajánlatát indokolta azzal, hogy azt a javaslatot pusztán bizalmi szempontból megítélni helytelen; ez a javaslat közszükséglet s bizalmi szempontból való megbirálása az ország érdekének megcsorbitása volna. Utal egyébként a külföldi parlamentek gyakorlatára: bár másutt az indemnitási törvény nem oly szigorú, mint a miénk, még sem hozzák azt kapcsolatba sehol bizalmi szempontokkal.

Az élénk helyesléssel fogadott beve-

zető után Komjáthy Béla, Szalay Károly Major Gyula és Péchy Tamás szólaltak fel az ellenzéki padokból s aztán a vitát bezárták.

Lukács László pénzügyminiszter a vita bezárása után reflektál az argumentumokra, melyeket az ellenzék, az indemnitás ellen felhozott. Mindenek előtt konstatálja, hogy téves az a felfogás, a mely bizalmi szempontból bírálja meg ezt a reformot. Ez a reform az országnak közszükséglete s a ki e reformot elveti, az a rendes adminisztratív teendők elé hárit könnyelműen akadályt.

A mi a Komjáthy Béla vádját illeti, hogy azt a kényszer helyzetet a kormány bírta az országra, nem felel meg a valósnak. Ha a kormány megkapta volna a kellő garanciákat a költségvetés letárgyalására, ez a kényszer helyzet nem állott volna elő. Hasonló alaposágú vád az is, a mit a politikai szempontból a választásokról mondtak. — Persze, mert az ellenzéki szónokok elfeledték, hogy e tekintetben a többségnek legalább is olyan alapos okai vannak a rekriminációkra, mint az ellenzéknek.

A jobb fél zajos helyesléstől visszhangzott s a javaslatot általánosságban és részleteiben is óriási többség megszavazta.

A szövetkezetekről.

Irta: Dr. Gidófalvy István.

(Folytatás és vége.)

Nem anomalia-e az, hogy egy-egy község 4%-ot jövedelmező állampapírokban kezeli vagyona egy jó részét, míg a teljes hitelképes községi polgárok egy-egy vidéki takarékpénztárnál három hónaponként megújítandó váltó utján 8—10%-ra kapnak kölcsönt!

És mire nő ez az összeg addig, míg a szegény hitelre szorult ezt a pénzt tényleg megkapja!

Megmondom.

Három hónaponként jár a váltódíj és a kezelési-díj. Három hónaponként kell befáradnia neki és kezesének a székvárosba;

panva hullanak le rájuk . . . A faszor vízenyős, homokos talaj süppedékeny.

— Csak egyet nem értek — szól az ör hosszú hallgatás után, — hogy miképp jöttél ide? Hiszen a kapu zárva van. Tán átugrottál a kerítésen, mi? Ha átugrottál a kerítésen az már csakugyan a legutolsó lett volna egy öreg emberre nézve!

— Nem tudom atyus, nem tudom. Hogy miképp jöttem ide, azt magam sem tudom. Ugy látszik, az ördög üzött velem játékot. Mindez az isten büntetése. Valóban ördögi játék: a sátán érzelmeimről fosztott meg. Te azonban jó ember, ör vagy itt ugy-e bár?

— Igen, én az ör vagyok.

— Van kivüled még másik ör is?

A szél oly erővel zugott végig az éj esendjében, hogy mindketten kénytelenek voltak egyszerre megállni. Az ör bevárta a szélroham elmúltát.

— Hárman vagyunk itt — felelt aztán — az egyik beteg, a forróság gyötri, a második pedig aludni szokott ilyenkor. Mi szoktuk felváltani egymást.

— Ugy? No lám! De milyen rettenetes ez az vihar, igazán borzasztó! Ezt bizonyosan még a halottak is meghallják! Sívítása hasonlít a vadállat hangjához. . . Oh, óh!

— Még nem mondtad el, hogy honnan jössz! — szólott egy kis idő múlva az ör.

Messziről. Távól esik innen az a hely, Wologdának hívják. A szent sírhoz

zarándokolok és imádkozom a jó emberekért. Uram Jézus, könyörülj rajtunk és légy irgalmas hozzánk!

Az ör megáll egy kis ideig, hogy pipájára gyújtson. A vándor háta megett leül és meggyújt néhány szál gyufát. Az első gyufaszál felvillanó fénye megvilágítja a faszor jobb oldalát és homályba burkolva látható lesz egy fehér emlékkő, melyen egy angyal áll s közelben egy sötét kereszt. A második gyufaszál fényénél — melyet a szél ismét eloltott — balra valamely rácsozat szeglete lett láthatóvá egy szempillantásra. A harmadik gyufaszál felvillanó fénye megvilágítja jobbra és balra a fehér emlékköveket az angyallal, a sötét keresztet és a rácsozatot, mely egy gyermek sírhalmát veszi körül.

— Mélyen alusznak a kedves halottak, szegények! mormogja a vándor, miközben hangosan sohajt. — Mindnyájan alusznak: a gazdagok, a szegények, az okosok, az ostobák, a jók és a rosszak egyaránt. Most egyenlők mindnyájan. És aludni fognak itéletnapig, a mikor meg fognak szólalni a harsonák. Isten vezérelje őket a mennyek birodalmába és béke legyen részük.

— Most itt járunk mellettük, de lesz idő, mikor mi is itt fogunk pihenni — mondja az ör.

— Ugy van, ugy van. Mindnyájunknak az a sorsa.

— Nincs ember a ki meg ne halna. Oh istenem, istenem! — Tetteink

rosszak, gondolataink ravaszak! Oh a vétkek, a bűn! Jaj az én átokterhes telhetetlen lelkemnek, élvhajhászó testemnek! Magamra zudítottam az ur haragját és nincs reményem, hogy valaha bocsánatot lelek akár ezen, vagy a más világon. Belesüppedtem a bűn posványába, mint a féreg a földbe.

— De meghalni kell.

— Oh! hisz épen az szörnyű.

— Egy zarándok bizonyára könyében hal meg, mint a magam fajta ember — mondja az ör.

— Különbéle zarándokok vannak. Vannak valódiak, akik Istennek tetszően élnek, és vigyáznak lelkük tisztaságára; de vannak olyanok is, akik éjjel a temetőben kóborolnak, hogy a sátánnak örömet szerezzenek. . . Igen! Némely zarándok olyan ütést mér egy doronggal a fejedre, — ha épen kedve szottyan — hogy elszáll a lelked.

— Miért mondasz ilyeneket?

— Hát csak azért. . . Nézd csak, a mint látom, itt van az a kis kapu. Nyisd ki kérélek!

Az ör tapogatva nyitja ki a kis kaput, a vándort karjánál vezeti ki és így szól hozzá:

— Itt végződik a temető. Most pedig eredj a mező hosszában, mindig csak a mező hosszában, a mig a kocsis utra térsz. Itt van a határárok is, vigyázz, bele ne ess. . . De a mint kiérsz a nagy országutra, fordulj jobbra és abban az irányban haladj a malomig.

ott — ha a kezeseknek külön nem kell fizetni — a költségen kívül elvesztegetnek személyenként egy-egy munkanapot; ezenfelül nem ritka eset az sem, hogy a váltó mellé óvadéki okmányt állítanak ki, melyet az adós költségére zálogilag bekebeleznek és a kifizetés után ugyancsak az ő költségére törülnek.

Az ilyen váltó-gazdaságot bizony nem a földműves nép részére találták fel.

Tegyük fel azt, hogy egy-egy vidéki takarékpénztárnál naponként harmincz-negyven apró falusi váltó esedékes, az adósok és kezesek naponként együtt valamennyien legkevesebb száz munkanapot vesztegetnek el; ez évenként csak egy áldásosan működő takarékpénztárnál harminczezer munkanap. Ezzel nem törődik senki, pedig ez gyakran nagyobb kár a közjóra, mint a mekkora hasznot a részvényeseknek az osztalékok hoznak.

Nem az az erős ország, a hol egyesek mások rovására nagy jóllétnek örvendenek, hanem az, ahol mindenki egyenlően jóllétnek örvend, ahol mindenki boldogul.

Ezt czélozták a kezdeményezők ezelőtt tiz esztendővel. Ezt a czélt akarja szolgálni a legelső magyar ember, a király, hatalmas trónbeszédével.

Arra kérjük a kereskedelmi nagy tőkét, hogy a királyi akaratnak útját ne állja, mert százazrek jóllétéről van szó.

Az állam támogatásával a dr. Nagy Ferenc-féle szövetségi törvényjavaslat útján és a gazdasági czélokra szolgáló tőkékkel akarjuk hazánkban megteremteni a szövetségi érdekhálózatot.

Az országgyűlés és a kormány nyújtson támogatást és biztosítékot arra, hogy a gazdasági hitelszövetkezetek az állam garanciája mellett alakulhassanak, fejlődhessenek és működhessenek.

Ezt úgy értjük, hogy ha már az állam terheihez a legnagyobb összeggel ugyanis a földadót fizető állampolgárok járulnak, a hitelszövetkezetek a forgalmuk után külön megadóztatva ne legyenek, a cégbejegyzést illetékmentesen eszközölhessék és a könyvek

ne essenek illeték szempontjából azon alapszabályok alá, melyek alá a kereskedelmi üzleti könyvek tartoznak.

A szövetségi hitelező a nyert hitel által ugyanis az adóalapot, a földet erősíti, fejleszti és fokozza, mert vagy házat és gazdasági épületeket emel, tehát újabb adóalapot teremt, vagy szőlőt rigoliroz, gyümölcsöst ültet, vagy más belterjesebb gazdasági ágat vezet be; tehát az adóalapot erősíti és fokozza, vagy igavonó marhát és lovat vásárol és így az adófizető-képességét erősíti.

Igy aztán az államkincstár, ha látszólag kedvezményeket nyújt is a szövetségi kezeseknek, a kedvezmények tulajdonképpen a kincstár hasznára szolgálnak.

Magyarország lakosságának több mint fele földműveléssel foglalkozik, tehát a többség érdeke megkivánja, sőt meg is követelheti, hogy a kormányzat részéről kiváló gondozásban részesüljön.

Az országgyűlés és a kormány adja meg a jogot a szövetségi kezeseknek, hogy a községekkel a költményezett kötvényekben felfű 4 százalékos jövedelmező vagyont hasonló kamatra kellő biztosíték mellett legalább husz esztendőre kölcsönként megkapasszák.

Hiszen van erre már törvényünk, az 1888. évi XXXVI. t. cz. 26. §-a. Ezt kell most már legalább tiz év múlva végrehajtani.

Utasítsa a kormány a gyámhatóságokat és más közalapokat kezelő hatóságokat, vármegyéket, egyházakat stb., hogy azokat a tőkét, melyeket takarékpénztárilag kezelnek, vagy melyek földbirtokos árvái tulajdonát képezik, avagy melyek általános szociális jótékony czélú érdekeket szolgálnak, hogy kellő biztosíték mellett mindenkor takarékpénztári kamatlábat a hitelszövetkezeteknek kölcsön adják.

Járjon jó példával maga a kormány elől és időközönként a bevételi kincstári feleslegeket ne csak kereskedelmi bankokhoz, de a hitelszövetkezeti pénztárakba is helyezze el aránylagosan és a postatakarékpénztári betétek egy részével is így járjon el.

Husz esztendő nem sok idő egy ilyen közgazdasági kérdés keresztülvitelére. De hiszem és remélem, hogy ha a szövetségi törvényt ez az országgyűlés meghozza, még nem lesz késő és husz év alatt a magyar gazdák helyzete konszolidálódva lesz.

Vegyük csak azt, hogy hazánkban legkevesebb két millió családfő és önálló gazda van. Tegyük fel a legrosszabbat. A törvény életbe lép és minden gazda hetenkint csak egyetlen egy huszfillérest fizet be üzletrész címén a hitelszövetkezeti pénztárba. Tegyük fel, hogy hetenkint csak harmincz fillért nyer a naponként begyűlt és azonnal a szövetségi pénztárba kamatozásra elhelyezett forgótőke után, melyet eddig zsebében kamat nélkül hevertetett, mivel a takarékpénztár távol volt, vagy idővesztéssel járt a kivétel és bevétel.

Most pedig a község házában lesz a hitelszövetkezeti pénztár utján kapott hitel és az eddig élvezett hitel kamatkülömbözete hetenkint csak tizenöt fillérről ér föl.

Husz év alatt így is együtt lenne a hitelszövetkezet utján a gazdák rendelkezésére több mint ezer millió korona tőke. A belterjesebb gazdálkodás, a közösen szerzett gépek hasznai után sok gazdának annyi pénze gyűl, hogy azt államkötvényekbe és járadékokba helyezheti el. Magyarország nem lesz a külföldnek adósa, hanem saját polgárainak és nem lesz ritka az olyan eset, mint Belgiumban, hol a szövetségi kezesek már régóta virágoznak, hogy egyes földbirtokosok örökösei hatvan-nyolcvan ezer korona készpénz felett is osztozkodnak.

Meg fog szünni a vagyon elaprózódása, terjedni fog a belterjes gazdaság, a szocialismus hidrájának fejét pedig könnyen fogjuk leüthetni.

Férjek iskolája.

— Mese az álomitalról. —

I.

Csinos, puha fészkek. Barok butorzat. Az egész otthont a fiatal boldogság melegsege tölti el. A férj és feleség a széles

— Oh istenem, oh, oh! — sóhajt a vándor hosszabb szünet után. — Én azt hiszem, hogy most már semmi okom nincs, hogy a mitrievi malomhoz menjek. Miféle ördög kedvéért menjek én oda? Majd csak inkább itt állok melletted barátocskám...

— És mi czélből állnál itt meg?

— Hát csak azért... A te társaságod sokkal mulatságosabb...

— Akkor ugyan jó mulató pajtást választottál magadnak! — Veszem észre, hogy zarándok létedre szeretsz tréfálkozni...

— Kétségkívül, nagyon szeretek! — mondja rekedt nevetéssel a vándor. — Hej, barátocskám, barátocskám, tudom, hogy sokáig fogsz emlegetni engem, a zarándokot!

— Miért emlegetnélek én téged?

— Igen, igen, nagyszerűen... pompásan becsaptalak... tehát te csak ugyan azt hiszed, hogy zarándok vagyok én?... Pedig, lám, én nem vagyok zarándok...

— Ki vagy hát?

— Egy meghalt ember... épen az előbb másztam ki a koporsóból... Emlekezel-e még Gubarevre, a lakatosra, aki a mult hetekben felakasztotta magát? Én vagyok az a Gubarev.

— Hazudj még többet!

Az ő nem hisz szavainak, de a félelmetől oly dermesztő hideg fut végig a testén, hogy helyét otthagya, tapogatózni kezd a kis kapu felé.

— Megállj csak, hova méssz? mondja a vándor és megragadja az ő kezét. Ejnye, ejnye, nézze meg az ember, egyedül akarsz hagyni.

— Bocsáss el! — kiáltja az ő és szabadulni akar.

— Maradj veszteg! Ha azt parancsolom, hogy állj egy helyben, akkor állj! Ki ne próbálna magad a kezeim közül szabadítani átkozott kutya! Ha életben akarsz maradni, akkor esendesen állj és hallgass addig, míg követelem... Most épen nincs kedvem vért ontani, különben már régen őseidhez küldtelek volna... Moczszanni se merészelj!

Az ő lábai ingadoznak. Örült félelmében lehunyja szemét és reszkető testével a kerítéshez támaszkodik. Kiáltani szeretne segítségért, de tudja, hogy hangja nem jutna el a házáig... Mellette áll a vándor és szoroson tartja a kezét. Körülbelül három kínos percz mulik el.

— Az egyik lázas betegen fekszik, a másik alszik, a harmadik vándorokat kíséret, mormogja a zarándok. Derék örök, megérdemlik a fizetést! Nem, barátom, a tolvajok sokkal éberebbek voltak mint az örök! Állj csak, állj és meg ne mozdulj...

Tizenöt percz mulik el kínos hallgatással. Egyszerre éles fütty hallatszik.

— No, most már mehatsz — mondja a vándor és elboacsátja az ő kezét. Eredj és köszönd az Istennek, hogy élve maradtál...

A vándor is füttyent, a kis kaputól messze szalad és hallhatóvá lesz, hogy átugrik a kerítésen. Az őr valami gonoszat sejt és összedelve minden bátorságát, óvatosan nyitja ki a kis kaput és futásnak ered. Az ut kanyarulatánál, a nagy fásor felől gyors lépteket hall közeledni és suttogó hang szólal meg:

— Te vagy Timofei? — De Mitjka hol van?

Miután keresztül futott a hosszú fásoron, a sötétben egyszerre pislogó tüzet vesz észre. Minél közelebb érkezik a tüzhöz, annál nyugtalanabb félelem vesz erőt rajta, annál erősebbé válik meggyőződése, hogy körülötte gonoszság történik.

— Ugy látszik, a templomból jön a tűz — gondolja magában. — De hogyan jön oda tűz? Légy irgalmas, könyörületes szűz Mária! Igen, igen, a tűz ott van!

Majd megáll a szétzuzott templomablak előtt és szörnyűködve tekint az oltár környékére... A viaszgyertya, melyet a rablók égve felejtettek, ide-oda lobbog a mint a szél fujja, halvány, majd veres foltos fényt vetve a szanaszét heverő miseruhákra, a feldöntött szekrénykére és az oltár körül látható piszkos lábnyomokra... Ismét elmulik néhány percz, egyszerre felhangzik a vészhang komor szakgatott hangja... az üvöltő szél felkapja és viszi magával messzire...

Gy. Sz.

angol kereveten ülnek, oly szorosán egymás mellett, ahogy a házasság első éveiben szokás.

— Kedvesem, mondja a férj, változatosság okáért a kezét is megcsókolva a feleségének — megveszem neked azt a marabutollas kalapot...

Az asszonyka szép barna szemei kekre nyílnak.

— Azonkívül, folytatja a férj, — egy ilyen czobolyprémes bundát, aminőt Harányinén láttál...

A menyecske bámulata nőttön-nő.

— Azonkívül megleplek két remek butonnal.

— De Andor, néz urára elsápadva az asszony. En nem értelek téged. En kezdek roszat sejtteni...

— Miért, angyalkám? Hát nem hiszed, hogy én téged őszintén szeretlek. S nem hiszed, hogy az őszinte szerelem áldozatokra képes?

— Hiszem. De azt meg tudom, hogy tegnap hiába kértem tőled a kalapot... meg a czobolyprémes bundát... A butonokról nem is beszéllek!

— No látod, én mindezekért nem kérek tőled valami hallatlan árt.

— Ahá! hát mégis kérsz valamit, te ravasz kópé?

— De az igazán oly csekélység, hogy szóra sem érdemes. Mindössze arra akarok engedelmet kérni, hogy ma barátaim körében tölthessem az estét. Tudod, csupa meglett, vén emberek. Kopaszok, fogatlanok.

— Hát ha olyan vének, miért nem ülnek otthon a kályha mellett? S miért nem isznak herbatheát pezsgő helyett?

— Te szellemes vagy kicsikém. — Látom, hogy jó kedved van. Hát ugy-e megengeded?

— Még kérdezed?

— Ó ezerszer köszönöm. Nem is kételkedem az én feleségecském jóságában.

— Ne tessék félreérteni, uracskám. En ugy értettem, hogy is kérdezheted, hogy is képzelheted, hogy én megengedem ezt a boraasztó dolgot?

— De angyalom, én határozottan megígértem a barátainknak, hogy az este megjelenek régi asztalunknál, — ahová annyi édes, akarom mondani, szomorú legénykori emlék csatol...

— En pedig egész határozottan kijelentem, hogy ezeket az emlékeket ma nem fogod fölleveníteni, akár édesek, akár szomorúak...

— De Aranka...

— De Andor...

A gyöngébb idegzetű olvasónak tanácslom, hogy e pillanatban forduljon el e képtől, amely fölött eddigelé a családi békesség hófehér galambja libegett. A tubicza most ijedten rebben ki a szobából. S helyette előbuvik a sutból a veszekedés csuf borzas kakasa, a mely ott lappang minden ifju házaspár szobájában s lesi az alkalmat, hogy végre átvehesse hangos birodalmát.

A szcéna vége: a menyecske görcsös zokogás közt marad a pamlagon és fuldokló szavaiból annyi vehető ki, hogy vissza akar menni a mamához. A férj pedig bosszankodva csapja be maga után az ajtót és sötéten dolgozó szobájába vonul...

II.

Dolgozószobájába vonul és elkezd a helyzetet analizálni.

— Arankával végtelen boldog vagyok, az igaz. Ó a legangyalibb feleség a világon. Ezért el kell tűrnöm a szeszélyeit is. De a zsarnokságát nem fogom eltűni... A rózsalánczot viselem — de az igát lerázom magamról... Ma este fölkeresem a vig legénykori esték barátságos otthonát, a „Három kandur“ kü-

lön éttermét, az bizonyos... De hogyan? Azt nem tehetem, hogy fogjam a kalapot, botomat és szemébe mondjam: Asszonyom — tehát jó éjszakát! Hát nem akarom — s nem ismerem. De hát akkor hogy szokjem meg tőle, hogy ő észre ne vegye? Hopp! Megvan! Langészhez illő gondolat? Mire való volna az én orvosi tudományom? A vacsoránál egy kis álomport keverek a poharába... Azután oda vezetem a kályha mellé a karosszékbe. Ott elnyomja az álom... Hajnal felé, amikor ébredezni kezd, már én mellette leszek és gyöngéden homlokon csókolom: Elszunnyadtál édesem? Lásd, a te jó férjecske hűségesen itt virasztott melletted! Ó mosolyog, megölel és sejtelve se lesz a turpisságomról! Ó, Andor, zseniális egy ficzko vagy?

III.

Az ifju menyecskét pedig ott hagytuk el, a midőn kusza fürtökkel borul a pamlagra s azt a fiatal asszonyoknál nem szokatlan elhatározást ismételteti, hogy ő visszatér a mamához.

Egyszerre fölugrik.

— Nem megyek vissza a mamához, toppant nagyot a piezi lábaeskájával. — Nem, — mert tulajdonképen nagyon boldog vagyok Andorral, ő a legáldottabb férj a világon. — Eppen azért, engednem is kellene neki valamiben. De épen ebben az egyben nem engedhetek, hogy a régi legénykori ezimboráit fölkereshesse. Mert ha most jó ember: én azt akarom, hogy jó is maradjon. Azok a lumpok pedig bizonyosan elrontának. — Hohó, ugy örködöm én a boldogságom felett, akár a sárkány! — Mert a jó asszony galamb is tud lenni — meg sárkány is... De hogy őrizzem meg ma este veszélyben forgó boldogságomat? Andor megszökik tőlem az bizonyos... Valami beteghez hivatja magát és nem tilthatom el hivatásától... Ő pedig felkeresi a Három kandurt, mialatt a szegény ezimborákja árván marad a tűzhely szomorúan pislogó zsarnokai mellett... Mit tegyek Hopp! Megvan: Ragyogó ötlet... Meglopom a kézi gyógyszerárát és vacsoránál egy kis álomport keverek a poharába. A karszékben elnyomja az álom és mire föleszmél, én átölelem és a fülebe sugom: „Látod milyen jól töltöttem el az estét itthon, a te hü feleséged karjai között?!”

IV.

A vendéglő éttermében vagyunk. Az asztal virágokkal diszitve. Ezüstös nyaku üvegek a vedrekben.

— De hol késik Andor? Kiabál a „Sohse házassodunk“ című asztaltársaság.

Szegényt, bizonyosan pórásra kötötte a felesége.

De az nem járja, hogy régi jó ezimboránknak egyetlen egy szabad estéje se legyen!

— Menjünk deputációba ahhoz a bájos kis zsarnokhoz és kérjük ki tőle az urát.

— Menjünk!

A „Sohse házassodunk“ társaság deputációba megy. Behatolnak jó barátjuk lakásába. Már az ebédő ajtaja előtt hangos horkolás üti meg a füleiket. Az egyik horkolás dallamos, édes — a másik mély dörgedelmes.

Benyitnak és ámulva tántorodnak hátra.

A kandalló mellett, melyben vidáman pattognak a hasábok, egyik karosszékben ül a férj és alszik. A másik karosszék mélyébe sülyedve ül az asszonyka és az is mélységesen alszik...

Csölosap.

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órákor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8-12 és d. u. 2-5 óráig tartanak. Az igtató, kiadó-hivatal s az irattárfelvételek felvilágosításokat ad hétköznapokon d. e. 9-11, d. u. 3-4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10-11 óra közt.

Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában Nyitva van minden szerdán és szombaton d. e. 11-12 óráig.

Nyilvános olvasóterem a kollégiumban nyitva van hétfőn, szerdán, szombaton d. u. 3-6-ig.

Famunkatartás. A kézügyesítő egyesület főreáliskolai műhelyében d. u. 2-4 óráig Kedden előkészítő csoport. Szerdán és pénteken haladó csoport.

A debreczeni kir. járásbírószobábeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a félék megjelenhetnek minden szerdán.

A Gönczy-egyesület „Githon“-a Keresk. akadémia palotájában.

A m. kir. törvényszéknél jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3-5 óra közt, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10-11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órákor, ünnepnapokon d. e. 11 órákor.

Hivatalos órák az állami anyakönyvvezetőknél Vasárnap d. e. 10-12-ig. Többi napokon d. e. 9-12-ig, d. u. 3-6-ig.

— Képviselő választók állandó névjegyzéke. A központi választmány Simonffy Imre polgármester elnöklete alatt tegnap délután tartott ülésében véglegesen megállapította az országgyűlési képviselő választók 1896. évre érvényes névjegyzékét s gondoskodott annak három egyenlő példányban való kiállításáról. A választmány szept. 2 iki határozataival összeállított ideiglenes névjegyzéktől csak annyiban különbözik az állandó lajstrom, hogy a kuria a felebbezések közül kettőnek helyet adott s így még két választót be kellett venni a névjegyzékbe. A választók száma tehát 1897-re Debreczenben a következő:

I. kerület: Péterfia 525

Csapó u. 418-943

II. kerület: Hatvan u. 416

Piacz u. 658-1074

III. kerület: Kossuth u. 533

Varga u. 651--1184

Összesen: 3201.

A központi választmány ülésén jelen voltak: Ármós Bálint, Horváth István Varga Károly, Váci János, Nagy Bálint, Nagy Ferencz, Harmath Gergely, Serly Ede, Ábrahám László, Kovács Lajos, Veese Imre, Zádor Lajos, Simonffy István és Roncsik Lajos jegyző.

— Milán király Bihar megyében. Milán, a szerb ex-király még e hó folyamán Zichy Jenő gróf vendége lesz Bihar megyében, mely alkalomból nagy vadászatot rendeznek tiszteletére.

— Második gyógyszerár B.-Ujvároson. Balmas-Ujváros községben — mint már említettük — második gyógyszerár létesítését vették tervbe s ez iránt már megtették az illetékes helyen a lépéseket. Hajdúvármegye egészségügyi bizottsága ma délelőtt Szöllőssy János tiszti főügyész elnöklete alatt tartott ülésében tárgyalta az ügyet s dr. Losonczy Almos főorvos véleménye alapján kimondták, hogy

Balmaz-Ujvárosban szükség van egy második gyógyszerháza s e tekintetben kedvező véleményt adnak a kérvény mellé úgy, hogy azt a miniszter engedélyezni fogja.

— **Halálozás.** Zetelakai és udvarhelyszéki *Török István* Gróf Károlyi Tibor nyírbáthori uradalmának tisztje tegnap délután elhunyt. Lapunk felelős szerkesztője nővérének férjét gyászolja az elhunytban. Áldás hamvaira!

— **Rablógyilkosság a fővárosban.** Bjelobaba Mária gyilkosságának még folyton kedvez a szerencse, nem került a rendőrség nyomozó kezeibe. Annak a személyleírásnak alapján, a melyet a rendőrség közzétett, kétségtelen, hogy kézre fog kerülni, ha még a főváros területén tartózkodik. A meggyilkolt társnőnek előadása alapján Bjelobaba Mária 4-dikén este 9 óra után a Csengery és Andrássy utca sarkán magával hívott egy férfit, ki már azelőtt egy másik társnőjének 2 frtot fizetett. A férfi elfogadta az ajánlatot és társnőjének szemeláttára felmentek Bjelobaba lakására, a honnan őt többé kijönni nem látták. Ez 1/4 10—1/2 10 óra között történt. Ez ismeretlen férfi személyleírása a következőkben állapított meg: 19—20 év körüli, alacsony, sovány testű, beesett arcu, arca mind a két felén porzsenés. Gondozatlan, sötét gesztenye hajú, kék szemű, duzzadt ajku, kiesiny hajlott orru, fehér, ép fogu, bajusz és szakáltalan. — Keze feltűnően kiesiny és jól ápolt. Ruházata: kávészínű felöltő, ugyanolyan színű bársonygallérral (nem téli kabát,) alatta sötétzsinű kabát, sötétbarna vagy kék nadrág, kopott sarku fekete czugos czipő, puha fekete vagy barna viselés kalap. Beszél magyarul tisztán és beszél németül is. A tanu egyikének kijelentése szerint az Andrássy-utról jött a Csengery-utczába a város felől négy egyén társaságában. A detektívek tegnapelőtt dél óta szakadatlanul nyomozzák. A meggyilkolt leány társnőjének előadása alapján a detektívek a városligeti és népligeti színházak szerelő tagjait is kérdezték. Többen azt állítják, hogy színházi borbély volt az illető, a kit gyakorta láttak kinn a nyár folyamán, de nevére nem emlékeznek. Bjelobaba Mária holttestét tegnap délelőtt boncolták föl a törvényszéki orvostani intézet boncoló termében. A boncolás kiderítette, hogy a halált éles gyilkoló szerszámmal ejtett s a gerincez oszlopig hatoló vágás okozta. Át voltak vágva az összes izmok s a nyak fő ütőerei, a mi magában véve föltétlenül halált okozó sérülés. A halál ennek következtében elvérzés folytán állott be.

— **Tóbiás a tolvaj.** *Tóbiás* Dezsőnek hívják és kertész legény; nem volt állása, nohát ezek még mind igen köznapi dolgok, amelyhez nem is volna közzünk. Az érdekes oldala a dolognak ott kezdődik, amikor *Tóbiás* Dezső nagyon megéhezett s hogy nem volt mit ennie, elsétált a Szent-Anna-utczára s ott egyik uriház lépcsőjéről leszedte a vadonutaj pokróczokot, hogy majd eladja. Váltig kínálta is az öregnemű üzereknek, hanem ezek éltek a gyanu perrel s átadták őt egy rendőrnek, a ki elvitte a kapitány urhoz. *Tóbiás* Dezső mindent beismert s most már a kir. ügyészségnél van. Nagyon valószínű, hogy, az egész telet eltölti a dutyiban s csak mikor a fü kizöldül, juthat majd újra szabadsághoz.

— **Munkácsy Mihály betegsége.** Dűseldorfól a legszomorubb hír érkezik Munkácsy Mihály állapotáról. Baja, a hátgerinczsorvadás hirtelen a legaggasztóbb fordulatot vette. A katasztrófa, úgy látszik, feltarthatatlanul közeledik és hamarabb bekövetkezik, mint sem attól rettegtek.

— **A polgári kör bálja.** A polgári kör már előjegyezte nevét Karneval hercege jövő évi naptárába s mindig nagy érdeklődéssel várt farsangi táncmulatsága számára január 30 dikát lefoglalta. A rendezőség rövid idő múlva megalakul. A zártkörű táncmulatságot a Bikában tartják.

— **Az ezüst kanalak története.** Hat szép fehér ezüst kanál feküdt árván az utcán, nem kellett senkinek, mert úgy látszik nem vette észre senki. — Végre arra sétál egy rendőr s felveszi, odaadja az ezüst jószágokat a kapitány urnak. Ugy áll a dolog, hogy valaki eddig még ismeretlen helyről ellopta a kanalakat, de a büntetésből való félelmében később eldobta az utcán. Most a második kerületi kapitányság az ezüst kanalak gazdáját és tolvaját is keresi.

— **Egyházi kinevezések.** Rutkay Pál h.-dorogi gör. kath. segédlelkész a Bereg megyében fekvő Laturka községbe neveztetett ki rendes lelkészül. Helyére, a h.-dorogi egyik segédlelkészi állomásra pedig Végheő Mihály uj-fehértői ideiglenes lelkésze, néh. Végheő Sándor uj-fehértői lelkész fia neveztetett ki.

— **Véres családi dráma.** Szombathelyről véres dráma híre hozza a táviró: Peták főhadnagy agyonlőtte feleségét és súlyosan megsebesítette Korb báró és Bezerédj huszárhadnagyokat. E két utóbbi teázni volt vacsora után Petákéknál. A férj beszédközben hirtelen roppant megbosszankodott nevére, aki a szomszéd szobába futott. A férj utána rohant s revolverből nevére lőtt, aki holtan rogyott össze. A lövésre Korb és Bezerédj is a szobába siettek, de a hogy beléptek, Peták rálőtt Korb báróra, a ki szintén összerogyott. — Bezerédj lehajolt barátjához s Peták ez alatt lekasztva kardját a szegről, hatalmas csapást mért a háttal lévő Bezerédj fejére. Hosszu, elkeseredett küzdelem támadt erre Peták és Bezerédj közt, aki végre kicsavarta a dühöngő férj kezéből a kardot. Peták erre megsemmisülten hanyatlott egy székbe. Peták főhadnagy hajnalban vonatra ült és Sopronba utazott, hogy a hadbírósnál jelentkezék. Az asszonyt azonnal megölte a lövés és Korb báró sebe is halálos. Más verzió szerint az asszony nem halt meg, de az ő sebe is föltétlenül halálos. Petákné, Divald volt magyar pénzügyminiszteriumi tanácsosnak a szépségéről híres leánya. A másik áldozat Korb báró unokaöcse az osztrák honvédelmi miniszternek. Petákot mindig féltékenység gyötörte. Ez vezethette ilyen örült cselekedetre is.

— **Megvadult ló.** Nagy ijedelmet okozott ma reggel egy katonatiszti ló, amely a Miklós-utczán valamitől megvadult s a tisztiszolgát levetve örült vágatással rohant végig a főtéren a járókelők ijedelmére. Végre a városháza körül nehány bátor uri embernek sikerült a nekivadult paripát megfékezni s s átadták gazdájának.

— **A sörivők körében** jogosult feltűnést, talán még ellenmondást is kelt egy hesszeni tudományos szakvélemény. Egy pálinkamérési engedély megadása alkalmával a felső-hesszeni tartományi bizottságban felvetették azt a kérdést, vajon szükséges-e az, hogy az ember a sörivás előtt egy pohárka pálinkát igyék. A gieszeni kerületi egészségügyi hivatal és az ottani közegészségügyi intézet igazgatójának, az ismert Gaffky tanárnak terjedelmes szakvéleménye alapján a tartományi választmány a következőket mondta ki:

— Ha helyes is, hogy a hideg italok nagyobb mennyiségének élvezete káros hatását csökkenti a pálinka előzetes élvezete, ugyanezt a hatástérjük el a sör előtt élvezett falat étellel, például kenyérral is, melynek szükség esetére mindig a koresma asztalán kell lennie. A kérelmezett engedély tehát megtagadandó.

Debreczen város a mult hónapban.

A közigazgatási bizottság ülése.

A városi közigazgatási bizottság december havi rendes ülését gr. Degenfeld József főispán elnöklete alatt tartotta meg. A szakelődök november havi jelentéseiből, amelyek ott felolvastattak, a következőket emeljük ki:

A polgármester jelentése

szerint a rendőrség letartóztatott lopásért 9, testi sértésért 3, gyujtogatásért 1, rendőri kihágásért 81 egyént. Eltolonczolt 28, kényszerutlevéllel kiutasított 7 csavargót. Az átkelő tolonczok száma volt 29. Különböző iparágak önálló gyakorolhatására 31 egyén kapott igazolványt. Munkakönyvet kiadtak 57 drbot. A katonaság létszáma volt 991 közhadseregbeli 217 lóval, 1054 honvéd 248 lóval. Összesen 2045 ember 465 lóval. A lakosság állami adó fejében befizetett mult évről 5206.39, folyó évről 106416.53, késedelmi kamatot 819.65, összesen 112,442 frt 59 krt. Hadmentességi díjat 373 frt 59 krt, idegen adót 435 frt idegen illetéket 277 frt, iparkamrai költséget 1737 frtot, 6 1/2 % pótdadót 5803 frt, utadót 9464 frtot fizettek be. Végrehajtás elrendeltetett 77, foganatosított ugyanannyi, árverés elrendeltetett 72, foganatosított 1.

A közegészségügyi állapot

a t. főorvos jelentése szerint az előző hónapig képest kedvező volt. Hevenyragályos betegségek közül szorványosan hagymáz, vörheny és ronsoló toroklob esetek merültek fel, amelyek 11 halált okoztak.

Népesedés: született 147 ev. ref., 22 r. kath., 4 g. kath., 2 ág. ev., 16 izraelita, összesen 191 (101 fiu, 90 nő). Evi átlag 1000 lakosra 38%. Törvénytelen volt 15, halva született 13. Meghalt 90 ev. ref., 23 r. kath., 3 g. kath., 1 ág. ev., 8 izr. összesen 125 (57 fi, 68 nő.) Evi átlag 1000 lakosra 25%. Szaporodás 66. Házasságra lépett ev. ref. 41, r. kath. 1, izr. 4, vegyes 16 pár.

A tanügyekről

a kir. tanfelügyelő a következőket jelentette: A gazdasági ismétlő iskolák szervezésével csak most lesz valóban végrehajtva a népoktatási törvénynek ismétlő iskolázásra vonatkozó rendelkezése. A most megállapított szervezet, a gazdasági szakirányt jelölő meg az ismétlő iskolai tanítás céljával, a mezőgazdasági törvényre épített új szervezés szükségessé teszi külön szaktanítónak alkalmazását és megfelelő területű külön iskola kertnek rendelkezésre adását. — A kir. tanfelügyelő oly irányban készítette elő a gazdasági ismétlő oktatásnak Debreczenben életbeléptetését, hogy az erre kötelezett város szerezzen egy községi szaktanítói állást és az összes városi elemi iskolák megfelelő osztályu növendékei számára engedje iskolakertül át az eddigi kertészegyleti kertet.

A pénzügyi közigazgatás

állapotát illetőleg a kir. pénzügyigazgató jelentette: egyenes adóban befolyt 154739 frt 25 kr. 61678 frttal több mint a mult a mult évi novemberben. De azért az adóhátralék még most is 267920 frt 35 krra rug. Bélyegjövődékben Hajdumegye fogyasztását is beleszámítva befolyt 17123 frt 56 kr. (+3051) jogilletékben 7251 frt 40 kr. (— 9938) dohányjövődékben 56447 frt 37 kr. (+ 3923) határvám jövődékben 5563 frt. (—185 frt.) fogyasztási és ital adóban 36851 frt. (—812 frt.)

Adókiivetési munkálatok.

Adófizetők figyelmébe.

Az 1897. évi adókiivetés megindítása elrendelvényben, az ez által érdekelt adóköteleseket illetőleg közhírré tétetett, hogy:

A házaszlály és házberadó 3 évi kiivetési ciklusa 1896. évvel vevén kezdetét, ezen általános adóztatást követőleg 1897-dik évre kötelesek mindazon háztulajdonosok, a kik az 1895-dik évben eszközölt és 1896-dik évre szóló házadó összeírását követőleg építkeztek, épületeiket lakható állapotba helyezték, átalakították s a körülményt még be nem jelentették, vagy bérbeadott épületeik bérjövödelmét be nem vallották, ezen bejelentéseket és bevallásaikat a törvényes következmények terhe alatt a folyó 1896. évi November hava 15—30 közötti időben a városi adóhivatalnál megtenni, a bevallásokhoz szükséges nyomtatványok ugyanott ingyen kaphatók.

A bérbeadott házaknál a bevallás tárgyát az összes nyers jövedelem képezi, a tulajdonos ebből semminemű levonást nem tehet.

A III. osztályu kereseti adókötelesek közül azok, a kik az 1896. évi adókiivetést követő időszakban haszonhajtó foglalkozást kezelték, vagy üzletet nyitottak, vagy ha ily üzlet, vagy foglalkozással már előbbi időből bírnak s azután addig megadóztatva nincsenek, kötelesek erre vonatkozó bejelentéseiket illetőleg vallomásukat a városi adóhivatalnál, hol az e címre szolgáló nyomtatványok (bevallási ívek) ingyen kaphatók, a törvényes következmények terhe alatt 1896. évi január hó 15. napjáig megtenni.

A IV. osztályu kereseti adó, a tőkekamat és járadék adó és a bányá adó alá eső jövedelem iránti bevallások beadására határidőül ugyancsak 1897. évi január hó 15. dik napja tűzetik ki.

A föld- és házbirtokot terhelő s kamatokkal együtt bekebelezett adóssági kölesönök kamatairól szóló vallomások 1897. év Január hó 31. ik napjáig a városi adóhivatalnál, hol az e célra szolgáló nyomtatványok ingyen kaphatók — annál bizonyosabban benyújtandók, mivel ezen határidő lejártá után, jelesül február hó 15-ig beérkező vallomások már csak fellebbezés útján és csak azon esetben vétetnek figyelembe, ha hitelt érdemlően igazoltatik, hogy a késedelem elkerülhetetlen akadály miatt történt, a február 15-dike után beadott vallomások pedig semmi körülmények között sem vétetnek figyelembe.

A hadmentességi díj kötelesek, legyenek azok előbbi időtől, vagy mostkezdődőleg díjkötelesek: tartoznak bejelentéseiket az 1897. évi február havában megtenni, az e célra szolgáló és ingyen nyerveendő nyomtatványon kötelesek a) polgári állásukat, b) lakásukat, c) azon sorozó járás, illetőleg község nevét, melyben a törvény I. §-ában felsorolt okok valamelyikéből a hadi (haditengerészeti), vagy honvédségből szolgáló alól mentesek, d) azon évet, a melytől fogva a felmentés számítható bejelenteni és e) a rájuk, esetleg azon családfele, kiknek családjához tartoznak, a megelőző 1896. évben állandó lakhelyükön, esetleg más községben is kivetett egyenes állami adók összegét hiteltelen kimutatni, ezenkívül f) azon véd, illetve díjkötelesek, kiknek hadmentességi díját a törvény 11. §-sa értelmében a családfele fizeti, a munkaadó nevét és lakását bejelenteni.

A nyilvános számadásra kötelezett egyletek és vállalatok kötelesek vallomásukat az 1897. évi márczius hó 15—31. közötti időben beadni.

A hitel üzlettel foglalkozó s alap szabályaik értelmében pénzbetétek értéke-

lésére jogosított pénzintézetek, továbbá takarékpénztárak s mindazon intézetek, melyekkel takarékpénztári üzlet van összekötve, az 1883. évi VII. t. cz. értelmében kötelesek a náluk elhelyezett tőkék-ből folyó kamatjövödelmek összegét kimutatni és ezen kamatok után járó adót egyidejűleg oda beszolgáltatni.

Miről az érdekelt adózó közönség maga mihez tartás végett az előbbieken értesítettik.

Debreczen, 1896. november hó 23.

M. kir. Pénzügyigazgatóság.

Köszönetnyilvánítás.

A debreczeni izr. elemi iskolába járó szegény gyermekeknek téli ruhával való ellátására következő nemes adományok folytak be.

Reichmann Ármán, Lichtschein Sándor, Lichtschein Menyhért, Erber Vilmos 40—40 korona.

Lichtschein Mózes 36 kor.

Biederman J. 24 kor.

Hartstein Péter, Hartstein József, Fleissmann Mór, Kohn Adolf és fia, Falk Lajos, Fischer Ignác, Ranunkel H. és fia 20—20 korona.

Sorger József, Dr. Popper Mór, Katz Mh, Dr. Kemény Mór, Berger Henrik, Ormody Lajos, Weisz Mór, Darvas Izidor, Weisz Léwy, Steinberger Gyula, Dr. Balkányi Miklós, Weisz Sándor, Keiner és Schwarz, Kandel Ferenc, Bechert Manó, Schwarz Henr. Hirschfeld Ármán, Rosenfeld Mór, Lusztig Károly, id. Schwarz Vilmos, Fried Emil, Berger Jenő, Hollaender Gyula, Stern I. és testvére, Kellner Dávid, Falk Ármán, Hartstein Lipót, Geiger Simon, Dr. Freund Jenő, Weinberger Lajos, Hartstein Kálmán, Fischbein Ignác, Rosenfeld Jakab 10—10 kor.

Békési Albert, Klein Mór, Rosenfeld Salamon, Fried Lajos, Goldblatt Jakab, Nasch és Ungár, Rosenthal Dávid, Weinberger és Kovács, Jakabovits Aladár, Dr. Brüll Bertalan, Drucker Mór, Hochfelder Jakab, Fürst Ödön, Stern Péter 6—6 kor.

Dr. Szántó Sám., Dr. Glück Géza, Katz Jakab, özv. Rosenberg Albertné, Dr. Fejér Ferenc, Lederer Márton, Hauer Bertalan, Márkus Miksa, Schneer Sámuel, Reich Herman, Csengery Ferenc, Meisels Arnold, Taffler Ignác, Falk Imre és Társai, Flamm Márton, Stark Ignác, Liedermann Mihály, Preiser Salamon, Fischer Adolf, Rott Lipót, Czinez Zsigmond, Löfkovits Arthur, Klein Jakab, Weichinger K., Péterffy Benő, Lippmann Sámuel 4—4 kor.

N. N., N. N., Silberman Joáchné, Goldhammer Jakab, ifj. Fülöp Ignác, Erős Jakab, Klein Bernáth, Térei József, Deutsch Albert, Kálnay Lipót, Róth Ignác, Mendelovits Lajos, Róza Lajos, Karczag Gyula, I. debreczeni paplangyár, Kacz Lajos, Hidvéger Mih., N. N., Kell. Z., N. N., Alter Sándor, Schmidt Sámuel, Zelenka Sándor, ifj. Csengery Ignác, Steier Gyula, Löw Zsigmononé, ifj. Kellner Dávid, Schönberger Vilmos, Dr. Berger Andor, Mandel Márton, Grünberger Ignác, Dr. Engel Ignác, Fried K.-né, Eizler Iz., Fisch testvérek, Békés Lajos, Hevesi Gyula, Rosenberg Simon, Dr. Weisz Bernát, Dr. Reichard Manó, Róz és Brünn, Klein Ig. gazd., Fodor Jenő 2—2 kor.

Schwarz Benőné, Áron Miksa, Gyómánt Sal. 1—1 kor.

Schwarz M. L. 6 darab leány sapka.

Fogadják a nemes adakozók a szegény fázós gyermekek nevében hálás köszönetünket a debreczeni izr. iskolaszék nevében:

Sorger József, Darvas Izidor, iskolaszéki elnök, iskolaszéki pénztáros.

CSARNOK.

Az én Jokóm.

A Debreczeni Ellenőr részére némből ford.

Kalocsa Róza.

— (Folytatás.) —

Az én boldogult atyám azt a nevelési elvet állította fel, hogy a forró kásával ne égessük meg a szánkat; én is követem ezt az elvet és kitérek a kísértések elől, a mennyiben kedden elutazom.

Csakugyan elutazott a kis generális, de előtte való nap (feledhetetlen hétfői nap!) megérkezett a pénz.

Férjem vitte be a megerthelt levelet, és a külsőleg kierőszakolt nyugalom dacára szokatlanul csillogott a néni szeme, a mint a tetemes összeg súlyát kezében méregette.

Szeretném a te jelenlétedben megszámlálni a bankjegyeket, kedves öcsém; lehet, hogy nem teljes az összeg, és akkor szükségem van rád, mint tanura.

Várj csak néni, leeresztem a függőnyt, mert a nap ép a szemembe süt.

Ne hizelegj! förmedt rá a néni, ki folyton lesben állt a hízélgés vagy alattomoskodás előbukkanására s most a kiterjegetett bankjegyekkel szemben még épen a legigaztalanabb gyanúsítással illette szegény uramat.

Az én Ernőmnek olyan jóságos, hű s néha kissé bámuló szemei voltak és el tudom magamnak képzelni ezeknek a szemeknek elesodálkozó kifejezését a mikor a néni gyanakvó tekintetével találkozott. De szemeknek épen ez elfoglaltsága miatt nem vette észre sem ő, sem a néni, hogy a nyitott ablakon át épen Jokó mester tartotta bevonulását. A szállólugas venyigéjén felkuszott a betegségéből gyógyuló majom — megpillantotta a bankjegyek szokatlan sorakozását az asztalon — és egyetlen merész ugrással ott termett a bankjegyek kellő közepében.

Juj! sikoltozott a néni — kapkodott, ütött és minthogy ő kapkodta össze a banjegyeket, a majom is kapkodta, először is egy száz forintos bankjegyet gyöngyöltött össze golyónak, azt bedugdosta pofazaeskőjába a hüvelykujjával.

Lélekjelenléttel talán még el lehetett volna venni a bankjegyet a majomtól, — esakhogy minden meggondolás nélkül, magánkívül, nekibőszülve rohanta meg a néni a tolvajt; felkapott egy napernyőt, el kezdte páholni, mire a majom a függőnytartóra felmenekült, a mely biztos helyről a bűnös böles nyugalommal nézett le az alant történő furesaságokra.

Csendesedjék, néni ke kedves, esendesedjék, kérlek férjem; talán még kibetűzhetjük a bankjeggy számát; a semmirekellő tán még előadja szájából a papírt; — gyere le Jokó, — kicsi Jokó — jo kis Jokó — gyere a papához!

Jokót, ugy látszik, meghattotta ez a váratlan atyaság és a még reménytelenül tönkre nem ment bankjegyet szépen kitergette, szélitibe-hosszába nyalogatta, ugy tett mintha visszaakarná adni, de azután valami megbosszanhatta a néninek feléje fordított arcában, elkezdett erőteljesen karatolni odafönn — összetépte a bankjegyeket apróra és ezeket mind nedvesebben mind gyorsabban az alant álló asszony arcába köpködté. Erre aztán a majom a legnagyobb lelki nyugalommal sétált lefele egy újabb százasért. Férjem gyorsan szedte össze az ismét veszélyben forgó mamont. Es csak akkor fordult vissza, amikor sajtáságos fuldokló hang üté meg a füleit és akkor —

Látta a majmot a néni magasra tartott kezében, de mielőtt gátolhatta volna a tettet, a harag által kettőzött erővel dobott állat kirepült a nyitott ablakon —

levágódott alatt a kavicsos kémény talajra — és azután csendes volt minden.

Pár perc múlva körül állottuk a szegény állatot Ernő, én meg a néni is.

— Elve marad.

— Nem, gerincezontja ketté törött.

— Irásfeladványom alá „jót“ kaptam, hangzott a kert másik oldaláról és vigan ugrándozva futott az én Ferikém felénk. Férjem eléje ment és megfogta a fiu kezét:

— Szedd össze magadat gyerek. Nézd csak a majom lebukott a szőlőlugas rásáról.

— Nem ugy, nem ugy, kiáltottam én haragos felindulásomban, hadd tudja meg az igazat.

Férjem keze erősen megmarkolta karomat.

(Folyt köv.)

Közgazdaság.

A keresk.- és iparkamara közlése.

A m. kir. szabadalmi hivatal a következő újításokra, feltalálásokra adott szabadalmat:

Lokombil, Dugós-poharas üveg, Cső-satu, Gőzkazán-kaparó, Kimérő edény habzó italok számára, Kamatszámító készülék, Vízveloeczipéd, Hidraulikus száraz sajtó, Készülék az ajtóknak egy tetszés szerinti pontból való kinyitására. Létra-állvány nyílt átjárókkal és különmászó-létrákkal, Czipőzár, Ujitások zsinórverő-gépeken, Gép, kefék és seprők talpáinak furására, Uj hordófenék-zár egy vagy több reteszszel, Ujitások szűrőtesteken, Ujból meg nem tölthető palack stb.

Mindazon kereskedők, iparosok, gazdák, feltalálók, akik az újítások és feltalálások iránt érdeklődnek, a szabadalmi leírásokat a kereskedelmi és iparkamaránál megtekinthetik.

A cs. és kir. szab. kassa—oderbergi vasút igazgatósága az 1897. és 1898. években szükséges anyagszerek, valamint a pályafentartási és műhelyfak szállításának biztosítása czéljából f. é. december hó 12-iki lejáratnál nyilvános pályázatot hirdet, melyre a darab számot és méreteket is kitüntetett feltételek a kereskedelmi és iparkamaránál megtekinthetők.

Debreczen, 1896. december 4.

Kereskedelmi és iparkamara.

* **Barack-részvények.** Egészséges gazdasági életnek örvendetes jele, valahányszor a vidéki gazdálkodó értelmiség is összeszedi magát itt-ott s egy népszerű termelési ágat nagyobb tőke összegyűjtésével minden agrár ábrándozás nélkül, az egész környék hasznára és a köznép jólétére is fölkarol. A főváros környékebeli sváb községeknek már több ilyen okos, helyi részvényvállalatuk van s pompásan megy a dolguk. Most ilyesmi történik Kecskeméten is. Nem sértjük meg vele sem ezt a várost, sem a többit, ha azt mondjuk, hogy a magyar városok bizony maradiak. Némelyiknek a határában milliókra menő jövedelmek fekszenek holtan, de nincs senki, aki kiaknázza. A kecskeméti értelmiség most elhatározta, hogy a külföldön is híres kajszin-barackjait mezőgazdasági részvényvállalat alakjában nagy tömegekben fogja termeszteni. Itt már az export is régen megvan, a kajszin kitünő hire is, a kellő terület is; most megjön hozzá az élelmesség. Olesó, 100 frtos részvényeket adnak ki oly részletekre osztva, amit a parasztgazda is könnyen elvisel; a vállalat élén pedig kizárólag jó nevű helyi ember áll: ügyvédék, takarékpénztári emberek, földbirtokosok, gyümölcs-kereskedők, erdész, ügyész stb. Igen jó társaság. A begyűlt pénzen 1000 holdat

beültetnek csaknem egészen kajszin barack-fákkal, azt szakaszerűen kezelik s Kecskemét eddigi híres exportját ezzel alaposan ki akarják használni. Szinte ez az első mintája a helyi mezőgazdasági részvény-társaságnak. Isten segítse őket okos agrár-törekvésükben és fogja is őket segíteni, ha a vállalat kezelése is az alapítók nevéhez illő szigorral és okossággal fog történni. Mert ez az Achilles sarka minden részvényvállalatnak s ezen tört már meg annyi derék jó üzleti szándék. Reményleni kell, hogy a józan kecskemétiak ebben is mintát adnak az országnak s 10—15 év múlva a budapesti uraságok a tőzsdén már nem bécsi Credit-ben, hanem kecskeméti barackban csinálják a különböző üzleteket. A kecskeméti példa pedig hasonló vállalkozásokra fog buzdítani más városokat is.

Érték-tőzsde.

A debreczeni „közgazdasági bank részvény-társaság“ közlése. 1896. decz. hó 8-án.

Allamadósság:

Magyar aranyjárdék 4%.	—	122.—	122.50
„ vasuti beruházási köt. 4 1/2 %.	—	122.—	123.—
„ koronajárdék 4%.	—	99.—	99.50
„ regále vált. köt. 4 1/2 %.	—	100.—	101.—
Osztrák aranyjárdék 4%.	—	122.50	123.—
Egységes államkötvény 4 1/2 %.	—	101.—	101.50
Tisza-szegedi 4%-os nyer.-sorsj.	—	137.—	138.—

Részvények:

Magyar hitelbank részvény	—	402.—	402.50
Osztrák hitelbank részvény	—	365.—	365.20
Magyaripar-és keresk. bank. r.	—	102.50	103.—

Sorsjegyek:

Magyarjelzálogbank 4%-os sorsj.	121.25	122.25
3-os	103.50	104.50
Osztrák földhitel sorsjegy 3%-os	116.—	117.—
Magyar vöröskereszt sorsjegy	10.—	10.50
Osztrák	—	18.25
Olasz	—	11.30
Bazilika sorsjegy	—	6.85
Jó-szív	—	3.30

Pénznemek:

Cs. és kir. arany	—	—	5.64	5.72
20 markás arany	—	—	11.76	11.80
20 frankos arany	—	—	9.52	9.55
1 Sovereigns	—	—	11.98	12.02
Debr. I-sótkp. 4 1/2 %-os zál.-lev.	99.—	—	—	99.50

Budapesti gabona-tőzsde.

Budapest, december 7.

Buzát ma mérsékelten kínáltak, a kereslet korlátolt volt. Elkelt lanyha irányzat mellett egynehány 1000 mm. 5 krral olcsóbb áron.

Egyéb gabonaneműekben gyenge volt a forgalom változatlan árák mellett. Rozs azonban 5 krral olcsóbb lett.

Határidő-üzlet.

Az irányzat nyomult volt s kevés forgalom mellett az árák engedtek.

Hivatalos felmondások nem történtek.

Hivatalos zárófolyamok déli 1 órakor.

frt

Buza szept.-októberre	1896	—.—	—
„ márcz.-ápr.-ra	1896	8.10—	12
Rozs tavaszra	1896	6.78—	80
„ szept.-re	1896	—.—	—
Tengeri máj.—jun.-ra	1897	3.97—	3.98
„ szept.—okt.	1896	0—	—
Zab máj.—jun.	1896	5.94—	96.
Repeze aug.—szept.	1896	11.20—	11.30

Zárlat 4 óra 30 perczkor:

frt

Buza 1897. őszre	8.09—	10
Rozs 1897	6.77—	78
Tengeri 1897 aug.-szept.-re	5.95—	96.
Zab 1897	3.96—	97.
Repeze 1897	11.20—	30.

Sertés piac z.

Magyar elsőrendű: Öreg nehéz (páronkint 400 klgron felüli sulyban) — krtól — krig., Öreg közép (páronkint 300—400 klgr sulyban) — krtól — krig. Fialat nehéz (páronkint 320 klgron felüli sulyban) 53 1/2, krtól 55 krig. Fialat közép (páronkint 251—320 klgr. sulyban) 54 krtól 55 krig. Fialat könnyű (páronkint 250 klgrig terjedő sulyban) 54 krtól 56 krig. **II. Magyar szedett:** Nehéz (páronkint 280 klgron felüli sulyban) 52 krtól 53 krig. Közép (páronkint 220—280 klgr. sulyu) 44 krtól 45 krig. Könnyű (páronkint 220 klgrig terjedő sulyban) 43 krtól 44 krig. Sertéslétszám 1896. évi decz. hó 4-ik napján volt készletben 5515 darab. 1896. évi december hó 5-ik napján felhajtott 207 darab, 1896. decz. hó 6-ik napján elszállított 606 db. 1896. decz. hó 7-ik napjára maradt készletben 5096 db. — A hizott sertés üzletirányzata változatlan.

Ingatlanok forgalma.

— A debreczeni kir. törvényszék telekkönyvi osztályánál. —

1. Ifj. Kazay József és neje veszik, Dely István és nejétől ezeknek homokkerti szőlőjüket 650 frtért.

2. Nagy József, Tóth Julianna átruházza férjére ifj. Nagy József az 1864 sz. a. háznak és ondódi földnek egy a nagy hegyesi tanyának 1/2 részét ajándékozás czimén 7375 frt becsértékben.

3. Erdélyi János és neje veszik, Csarnai Sándorné Vékony Juliánától ennek 9 hold 7510 öl területű ujosztású földjét 1200 frtért.

4. Hoffmann Gusztáv és neje veszik Sarkadi Lárolytól ennek 2657 sz. a. házát 1200 frtért.

5. Mészáros Balint és neje veszik Györgytől ennek ujosztású földjét 350 frtért

6. Ujj András és neje veszik Erdélyi József és nejétől ezeknek ondódi szántóföldjüket 850 frtért.

Debreczeni városi színház.

Folyó szám 74.

Bérlet 58. sz.

Kedden, 1896. december 8-án,

A makranczos hölgy.

Vigjáték 3 felvonásban. Irta: Shakspeare.

Holnap szerdán, december 9-én,

ujdonság:

A becstelének.

Rovetta Gerolamonak az olasz államdíjjal kitüntetett színműre 3 felvonásban.

Vasuti menetrend.

Érvényes 1896. október hó 1-től.

Egységes vasuti idő szerint.

Debreczenből indul:

6. p.

Budapest felé (gyorsvonat)	reg.	8 40
Budapest—Nagyvárad felé	d. u.	12 36
Budapest—Nagyvárad felé	este	10 31
P.-Ladány—Nagyvárad-felé*)	d. u.	3 48
P.-Ladányig (minden kedden)	déli	12 —
Csak P.-Ladányig vegyes vonat.	este	8 15
Szatmár—M.-Sziget felé	d. u.	4 07
Szatmár—M.-Sziget felé	este	8 —
Szatmár—M.-Sziget felé	éjjel	3 05
Csak Szatmárig	reg.	5 30
Miskolcz—Kassa felé	reg.	8 25
Miskolcz—Kassa felé	este	8 10
Szerencs-S.—A.-Ujhely-Kassa felé	d. u.	4 02
H.-Böszörmény—Büd.	m. áll. v.-től	reg. 5 28
Sz.-Mihály-felé	vásártérről	reg. 5 51
	m. áll. v.-től	d. u. 3 57
	vásártérről	d. u. 4 10
Füzes-Abony felé (m. áll. v.-től)	reg.	4 42
„ „ (vásártérről)	reg.	5 —
Ohat-Köcs-Polgár felé m. áll. v.-től	d. u.	4 12
„ „ (vásártérről)	d. u.	4 24
Derecske—Nagy-Léta felé	reg.	8 35
Derecske—Nagy-Léta felé	d. u.	4 17

*) P.-Ladánytól gyorsvonat.

